

(๑๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไชยพระมหาภักษาริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๗/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๕/๒๕๖๐

วันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นางสาวชฎาสิริ มนثارรัณ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวชฎาสิริ มนثارรัณ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนยื่นคำร้องร้องคดค้านต่อศาลจังหวัดชลบุรี (ศาลชั้นต้น) เป็นคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๑๘๔๙/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕/๒๕๕๒ เรื่อง ขอถอนผู้จัดการมรดกของนางสาววันเพ็ญ วุฒิปัญญารัตนกุล (ผู้ตาย) เจ้ามรดก ต่อมานผู้ร้องเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนางสาวดวงเดือน วุฒิปัญญารัตนกุล เป็นจำเลยต่อศาลชั้นต้นเดียวกันในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๕๑๕/๒๕๕๘ ในฐานความผิดของเพิกถอนสัญญาแบ่งปันทรัพย์มรดกและประนีประนอมยอมความ จำจดมิให้รับมรดก เพิกถอนผู้จัดการมรดก และตั้งผู้จัดการมรดกของนางสาววันเพ็ญ วุฒิปัญญารัตนกุล ซึ่งศาลชั้นต้นให้รวมพิจารณา กับคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๕๔๐/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕๔ – ๕๕๕/๒๕๕๕ เรื่อง ขอให้เพิกถอนสัญญาแบ่งปันทรัพย์มรดกของนางสาววันเพ็ญ วุฒิปัญญารัตนกุล เป็นอีกคดีหนึ่ง ในระหว่างการไต่สวนคำร้อง คดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๑๘๔๙/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕/๒๕๕๒ นั้น ศาลชั้นต้นเห็นว่า ในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๕๑๕/๒๕๕๘ และ ๕๔๐/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕๔ – ๕๕๕/๒๕๕๕ ผู้ร้องได้ทำสัญญาประนีประนอมความกับจำเลย ศาลชั้นต้นจึงมีคำพิพากษาตามยื่นคำร้อง

ประนีประนอมความโดยมีข้อตกลงให้จำเลยเป็นผู้จัดการทรัพย์มรดกของนางสาววันเพ็ญ วุฒิปัญญาตันกุล รวมถึงที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๗๔ ตำบลหนองคำลี อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ดินประมาณ ๔ ไร่ ๓ งาน และทรัพย์มรดกที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๕๐ ตำบลบ้านช้าง อำเภอ พนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ดินประมาณ ๕๗ ตารางวา ซึ่งผู้ร้องเรียนคำร้องขอให้เพิกถอนสัญญา แบ่งทรัพย์มรดกในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๘๘/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕/๒๕๕๒ ด้วย โดยผู้ร้องตกลงว่าจะไปดำเนินการถอนคำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๘๘/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕/๒๕๕๒ ศาลชั้นต้นจึงมีคำพิพากษาในคดีแพ่งดังกล่าวให้ผู้ร้องผูกพันตามคำพิพากษาตามยом และพิพากษากำรร้อง

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๑๕/๒๕๕๙ และ ๕๕๐/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๔ - ๔๕๕/๒๕๕๕ ดังกล่าวผู้ร้องได้แตลงต่อศาลชั้นต้นว่าผู้ร้องไม่ยินยอมทำสัญญา ประนีประนอมความและไม่ให้แบบบันทึกข้อตกลงไว้ในสัญญาประนีประนอมความและคำพิพากษาตามยом แต่เมื่อผู้ร้องไปตรวจสำนวนและขอคัดถ่ายสัญญาประนีประนอมความและคำพิพากษาตามยомปรากฏว่ามีการแนบบันทึกข้อตกลงดังกล่าวไว้ท้ายสัญญาประนีประนอมความและคำพิพากษาตามยом ผู้ร้องถือว่าจำเลยหลอกหลวงและฉ้อฉลผู้ร้องในการทำสัญญาประนีประนอมความและคำพิพากษาตามยом ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗ วรรคสอง (๑) (๒) และ (๓) ผู้ร้องจึงยื่นอุทธรณ์คดค้านคำพิพากษาตามยомของศาลชั้นต้นต่อศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ว่าการที่ศาลชั้นต้นนำเอาสัญญาประนีประนอมความตามคำพิพากษาตามยомในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๑๕/๒๕๕๙ และ ๕๕๐/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๔ - ๔๕๕/๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการหลอกหลวง ฉ้อฉลมาผูกพันในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๘๘/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕/๒๕๕๒ โดยไม่ได้วินิจฉัยในประเด็นอื่นและมีคำสั่งยกคำร้องเป็นการละเมิดต่อนบทบัญญติแห่งกฎหมาย ต่อมา ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ได้วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ของผู้ร้องไม่เข้าเหตุยกเว้นเรื่องฉ้อฉลและละเมิดกฎหมาย อันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน กรณีต้องห้ามอุทธรณ์ จึงพิพากษายืน ผู้ร้องไม่เห็นด้วย กับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ จึงยื่นฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ต่อศาลฎีกา ซึ่งคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณา ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ดังกล่าว ที่นำเอาสัญญาประนีประนอมความในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๑๕/๒๕๕๙ และ ๕๕๐/๒๕๕๙

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๔ - ๔๕๕/๒๕๕๕ มาเป็นเหตุผลในการพิพากษาจึงเป็นการกระทำที่ขัดกับหลักนิติธรรมและละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพในการทำสัญญาประนีประนอมความตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัตไว้ในพระราชบัญญัติประกอบบังคับว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

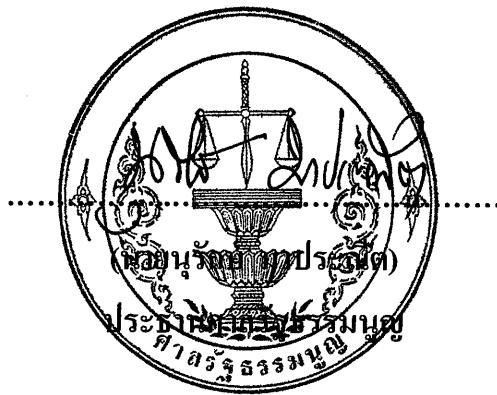
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ที่พิพากษาว่าอุทธรณ์ของผู้ร้องไม่เข้าเหตุยกเว้น เวื่องน้อฉลและละเมิดกฎหมายอันเกี่ยวกับด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน กรณีต้องห้ามอุทธรณ์ จึงพิพากษายืน ผู้ร้องยื่นฎีกา คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา และผู้ร้องอ้างว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ดังกล่าวที่นำเอาสัญญาประนีประนอมความในคดีแพ่งหมายเลขคดีที่ ๔๑๕/๒๕๕๘ และ ๔๕๐/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๔ - ๔๕๕/๒๕๕๕ มาเป็นเหตุผลในการพิพากษาเป็นการกระทำที่ขัดกับหลักนิติธรรมและละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพในการทำสัญญาประนีประนอมความตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ หรือไม่ ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาอրรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัตไว้ในมาตรา ๑๙๙ โดยผู้พิพากษายื่นมืออิสรไนการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาล

- ๔ -

ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ผู้ร้องขึ้นไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่ง ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นยื่นเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๔๙/๒๕๖๐)

.....
.....

(นายจรัส ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายชัช ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายทวีเกียรติ มีนะกันนนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายบุญส่ง กลับปพา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ